

De Hutong School in Beijing: Interview met Jan Wostyn

Sommigen van jullie kennen Jan Wostyn ongetwijfeld nog van toen hij zijn enige kandidatuur sinologie deed aan de KUL. Ik ben Jan zelf pas tegengekomen in 2005, toen hij al goed en wel gesetteld was in Beijing, samen met zijn vriendin Mariam, uit Noorwegen. Het viel mij toen meteen op dat hij Chinees sprak als de besten en aan een spannend project bezig was, genaamd de Hutong School, een bedrijf dat in Beijing stages gecombineerd met taallessen aanbiedt aan buitenlandse studenten. Vandaag werkt hij nog steeds voor de Hutong School en vindt dat nog steeds even aangenaam, bovendien heeft hij intussen nog een paar andere projecten opgepikt waar menigeen meteen voor zou tekenen. De familie Wostyn heeft ook aan gezinsuitbreiding gedaan met de geboorte van zoon Simon in Augustus 2006. Drukte genoeg dus, maar Jan was zo vriendelijk even tijd te maken om er voor te zorgen dat ik antwoord kreeg op al mijn vragen.

EP: Jan, hoe ben jij, als economist, in China en uiteindelijk in Beijing terecht gekomen?

Op het einde van mijn studies economie had ik behoorlijk genoeg van al die theoretische economische modelletjes. Chinees leren was iets wat ik eigenlijk al op mijn 18de had willen doen, maar sinologie studeren zagen mijn ouders toen niet zo goed zitten. De beurs voor economiestudenten die Chinees wilden studeerden kwam me dus heel goed uit en met een uitstel van 4 jaar kon ik eindelijk de studie van de Chinese taal aanvatten. Ik denk dat mijn interesse voor de Chinese taal moet begonnen zijn toen mijn ouders op terugreis van de Filippijnen een krant uit Hong Kong hadden meegebracht. Ik was toen een jaar of 13-14 en was compleet gefascineerd door het feit dat een miljard mensen aan de andere kant van de wereld er in slaagden zo'n kranten te lezen. Ik denk dat toen al het verlangen ontstaan is om de Chinese taal ooit te kunnen ontcijferen.

Na mijn jaartje Chinese taal in Wuhan besloot ik in Leuven de enige kandidatuur Sinologie (2002-2003) te volgen omdat ik meer wilde weten over China's geschiedenis, cultuur, economie etc... Na de enige kandidatuur vertrok ik opnieuw voor een jaar naar China, dit keer naar Xiamen. Daarna deed ik er nog een semester aan Fudan Daxue in Shanghai bij. Mijn studies Sinologie heb ik jammer genoeg nooit voltooid... Sinds 2005 woon en werk ik in Beijing.

EP: Was het aanvankelijk moeilijk voor jou om werk te vinden in Beijing?

Eerst liep ik er een half jaar stage bij een Duits bedrijfje gespecialiseerd in technische documentatie. Het vinden van een stage was niet zo moeilijk. Gewoon even op de 'That's Beijing' website gekeken. In dat bedrijfje kwam ik in contact met de mensen met wie ik vervolgens de Hutong School opzette, waar ik eigenlijk gewoon ben ingerold. Lokaal werk vinden in Beijing is niet evident, tenzij je tevreden bent met een job als leraar Engels. Het belangrijkste lijkt me gewoon ergens te beginnen en vervolgens een netwerk op te bouwen. Vroeg of laat bieden nieuwe kansen zich dan wel aan.

EP: Kan je ons iets meer vertellen over waar het idee vandaan komt de Hutong School op te starten?

Het Duitse bedrijf waar ik voor werkte had een stuk of 5-6 stagiairs, voor wie het ook onderdak en Chinese lessen regelde. Vandaar ontstond het idee om een aparte organisatie op

te zetten die zo'n stageprogramma voor voornamelijk Europese studenten zou aanbieden. We moesten dus enerzijds op zoek naar andere bedrijven in Beijing die ook buitenlandse stagiairs hadden of wilden, en anderzijds via verschillende kanalen buitenlandse studenten aantrekken die geïnteresseerd waren in een combinatie van een bedrijfsstage met Chinese lessen en huisvesting in Beijing.

Ik werk intussen al iets meer dan 2 jaar voor de Hutong School. Eerst was ik vooral verantwoordelijk voor de marketing en sinds een jaar ben ik general manager. Mijn rol bestaat er voornamelijk in alle verschillende aspecten van ons bedrijfje te coördineren en een efficiënte interne organisatie uit te werken. Daarnaast vertegenwoordig ik ons bedrijf naar buiten en probeer zoveel mogelijk nieuwe contacten te leggen. Er zijn nog heel veel zaken die beter moeten, zowel intern als qua dienstverlening, dus nog genoeg werk op de plank voor het komende jaar.

EP: Is het makkelijk bedrijven te vinden die stages willen aanbieden en studenten die zin hebben in een stage in China?

Het zoeken van bedrijven die buitenlandse interns wilden was aanvankelijk heel moeilijk omdat onze organisatie totaal onbekend was. We startten in september 2005 met een groep van 8 studenten die in 3 verschillende bedrijven stage liepen. Pas vanaf februari 2006 konden we ons studentenaantal langzaam verhogen en via onze persoonlijke netwerken in Beijing geleidelijk aan meer geïnteresseerde bedrijven vinden.

Voor het aantrekken van studenten kwam de doorbraak ook vanaf de lente van 2006 dankzij het aanwerven van een Duitser gespecialiseerd in de zogenaamde 'Zoekmachine optimalisatie' (SEO of 'Search Engine Optimization'). Onze website werd steeds makkelijker gevonden op het internet en het aantal aanvragen steeg sterk.

EP: Wat zijn hun voornaamste redenen om naar China te komen om een stage te doen?

De meeste studenten doen een stage in het kader van hun studies, maar er zijn er ook die na hun studies via een stage hopen een carrière te starten in Beijing. De aantrekkingskracht van ons programma is vooral dat we een pakket aanbieden waarbij alles geregeld wordt: de stage, huisvesting, Chinese lessen en alle praktische zaken zoals luchthaven pick-up, visum, politieregistratie, etc... Voor de meeste studenten is het de eerste keer dat ze naar China komen en aangezien ze ook geen Chinees kunnen, is het belangrijk een ondersteunende organisatie te hebben die alles regelt en hen kan bijstaan bij dagdagelijkse problemen. Daarnaast organiseren we veel culturele activiteiten, excursies en lezingen waardoor een goede gemeenschapssfeer ontstaat zodat de nieuwkomers een leuk sociaal leven kunnen opbouwen.

EP: Wat vind je zelf het leukste aspect van je werk?

Het interessante is uit het niets iets op te bouwen en ons bedrijfje te ontwikkelen. Er komen zoveel verschillende aspecten bij kijken en er moet veel geïmproviseerd worden om allerlei onverwachte situaties de baas te kunnen. Aangezien ik me in het begin vooral bezig hield met het vinden van geïnteresseerde bedrijven, kwam ik met heel veel mensen in contact en kon ik een netwerk in Beijing opbouwen. Het aangenaamste vind ik echter de internationale sfeer in onze "courtyard" met collega's, leraars en studenten uit allerlei verschillende landen.

Aangezien ik de enige buitenlander ben die echt intensief Chinees gestudeerd heeft, kan ik ook elke dag naar hartelust in het Chinees communiceren met mijn Chinese collega's, de Chinezen die werkzaam zijn bij onze partnerbedrijven, Chinese huisbazen, etc...

EP: Je zit intussen ook in het bestuur van de Benelux Chamber of Commerce in China (Bencham) waar je penningmeester bent. Kan je ons iets meer vertellen over hoe je daar bent terecht gekomen en wat je als actief lid doet?

Aangezien ik me vooral toespitste op het vinden van meer partnerbedrijven in Beijing, nam ik vaak deel aan allerlei lezingen en *networking events* van verschillende *Chambers*. Zo kwam ik in contact met wat bestuursleden van de *Bencham* die heel positief tegenover ons project stonden. Dat leidde tot het organiseren van gezamenlijke lezingen voor 'Young Professionals'. Toen de vorige penningmeester dit jaar besloot naar Shanghai te verhuizen, kwam er een plaats vrij in de raad van bestuur en polste hij me of ik interesse had lid te worden van de raad. Dat leek me wel een leuke uitdaging en dus ben ik sinds dit jaar de nieuwe penningmeester. De *Bencham China* is eigenlijk vrij uniek omdat bij mijn weten China het enige land is waar België, Nederland en Luxemburg een gemeenschappelijke Kamer hebben opgezet.

EP: Jij en Mariam zijn intussen al weer even in China. Wat missen jullie het meest van België en Noorwegen en wat is dan weer het allerleukste aan in China wonen?

Het leukste aan Beijing vind ik persoonlijk de overweldigende diversiteit aan mensen die tot deze stad worden aangetrokken. De buitenlanders in Beijing zijn, anders dan in Shanghai, een bonte collectie van diplomaten, echte expat businesslui, artiesten, medewerkers van NGO's, studenten, jonge ondernemers, etc... Ook de Chinese populatie van Beijing is ongemeen gevarieerd aangezien Beijing toch het politieke en culturele centrum van China is, en tegelijk zo'n fenomenale economische groei doormaakt in de aanloop naar de Olympische Spelen. De energie die Beijing uitstraalt is overweldigend en het geeft veel mensen een soort 'roaring twenties' gevoel. De achtergrond van communistische slogans in het straatbeeld geeft verder nog een extra dimensie aan deze boeiende wereldstad in wording.

Keerzijde van dat alles is natuurlijk het steeds stroever wordende verkeer, de enorme luchtvervuiling en bij momenten ook het feit dat er nog zoveel dingen zijn in Beijing die gewoon nog niet op punt staan en slecht functioneren. Op slechte dagen krijgen we het ook wel eens op de heupen van de luide rochels, het ostentatieve spuwen, en de ontelbare *bu qingchu's*, *haoxiang keyi's*, *yinggai mei wenti's* (gegarandeerd problemen) en *mei banfa's*... Ook het uniforme denken over *waiguoren* ten opzichte van *zhongguorren* is soms frustrerend, maar ach, China is nog maar 30 jaar bezig uit een eeuwenlang isolement te komen, dus er is hoop !

Wat we het meeste missen van België en Noorwegen zijn de typische kleine dingen, zoals een papieren krant op zaterdagochtend, koffie en taart met familie, cafébezoek met oude studiegenoten, fietsen in schone lucht, etc...

EP: En tenslotte, wat zijn de plannen voor de nabije en iets verdere toekomst?

Begin oktober staat er een fietsreis in Noord-Korea op het programma, maar na de recente overstromingen en door het lage aantal deelnemers, zou die reis wel eens geannuleerd kunnen worden, wat ik heel jammer zou vinden. Het grootste nabije toekomstplan is het opzetten van

een *courtyard hotel* in Nanluoguxiang, samen met 3 Franse partners. Qua investering veel zwaarder dan de Hutong School en ook niet zonder risico's want het registeren van een hotel is aan veel strenge regels onderworpen. De renovatie is deze week begonnen en we hopen dat we tegen April 2008 onze deuren kunnen openen. Daarnaast wil ik natuurlijk de Hutong School in 2008 verder uitbouwen en meer studenten aantrekken want met het huidige aantal studenten zitten we zeker nog niet op een optimale capaciteit.

Verre toekomstplannen heb ik niet (en heb ik eigenlijk nooit gehad!). Net zoals voor veel buitenlanders in Beijing gaan de toekomstplannen niet veel verder dan de Olympische Spelen. Daarna zien we wel!

Meer informatie over de Hutong School kan u vinden op: www.hutong-school.com